

Ξασφαλίσω τὴν τύχην σου, θὰ γείνω πάλιν ἐλεύθερος καὶ κύριος τῆς ἰδικῆς μου.

— Αὐτὸ ἐννοεῖται! εἶπεν ἡ νέα. Ἐγὼ ἤδη σχέδια διοργανώσεως, περὶ ὧν θὰ ὁμιλήσωμεν ἀδελφικῶς, εἶμαι δ' ἐκ προτέρων πεπεισμένη ὅτι θὰ τὰ ἐπιδοκιμάσῃς. Δύο μόνον ἔτη ζητῶ, ὅπως ἐγκατασταθῶ ἐν τῷ βίῳ, τῇ βοήθειά σου καὶ τοῦ Θεοῦ.

— Δύο ἔτη! Ζητεῖς δύο ἔτη! ἀνέκραξεν ὁ νεανίας μετ' ἀνυποκρίτου ἐκπλήξεως.

— Σοὶ φαίνονται πολλὰ; Ἐσο βέβαιος, φίλε μου, ὅτι οὐδὲν θέλω παραμελήσει ὅπως συντάμω τὸν χρόνον τοῦτον τῆς δοκιμασίας.

Ἐν τούτοις ἡ Ὁρσολα μὴ ἀντέχουσα πλέον, ὤρμησεν ὡς ἀνεμοστρόβιλος εἰς τὸ δωμάτιον καὶ περιεπτύξατο τὸν Μαυρίκιον, ὅστις μετ' ἀθυμίας ἀπέκρουσε τὴν παταγώδη ταύτην ἐκδήλωσιν ἀκαίρου τρυφερότητος.

Ἰστάμενος παρὰ τὸ παράθυρον, ὠχρὸς καὶ ἀκίνητος, ἔστρεφεν ἀλλεπαλλήλως τὸ βλέμμα πρὸς τὰς δύο νεάνιδας, ἐσκέπτετο δὲ ὅτι ἀμφοτέραι ἀπ' αὐτοῦ ἐξηρτῶντο, καὶ ἐκὼν ἄκων ἐφύατταν ἐκ μίσους καὶ ὀργῆς καὶ ἠσθάνετο ὀρέξεις θηρίου ἐφορμῶντος κατὰ τοῦ θύματος αὐτοῦ.

Ἡ ὦρα παρήρχετο, ἀνέβδαν λοιπὸν εἰς τὴν αὔριον τὴν διευθέτησιν τοῦ μέλλοντος, ὃ δὲ Μαυρίκιος συνάδευσε τὴν Μαγδαληνὴν μέχρι τῆς θύρας τοῦ μικροῦ ξενοδοχείου, εἰς ὃ εἶχε καταλύσει. Καθ' ὁδὸν ὑπέστη τὰς ἀπλοϊκὰς ἐρωτήσεις καὶ τὸν μωρὸν θαυμασμὸν τῆς Ὁρσολας, ἧτις ἐκλαμβάνουσα τὸν φωτισμὸν τῶν ὁδῶν ὡς σημεῖον ἀλάθησον δημοτελοῦς ἐορτῆς καὶ γνωρίζουσα ὅλους τοῦ ἡμερολογίου τοὺς ἀγίους, ἠρώτα ἀφελῶς ἀν' ἡ φωταψία ἐγένετο πρὸς τιμὴν τοῦ ἀγίου Πολυκάρπου. Αἱ παιδαριώδεις αὐταὶ ἐρωτήσεις, αἵτινες ἐν ἄλλοις καιροῖς ἤθελον διασκεδάσει εἰς ἄκρον τὸν Μαυρίκιον, ἠρέθιζον αὐτὸν ἔτι μᾶλλον. Ἐπιστρέφων διὰ τῆς ἐρήμου προκυμαίας, ἐρρίψε βλέμμα φθονερὸν πρὸς τὰ μαῦρα καὶ βαθέα τοῦ ποταμοῦ ὕδατα, τὰ ὅποια ἐφαίνοντο τρόπον τινὰ ἐλκύοντα αὐτόν, ἐπανερχόμενος δ' εἰς τὸ δωμάτιόν του, ἐπορεύθη πρὸς τὸ κιβώτιον τὸ περιέχον τὰ πιστόλιά του, θεωρήσας δ' αὐτὰ ἐπὶ τινὰς στιγμὰς μετὰ πόθου καὶ μελαγχολίας.

— Κοιμήθητε, εἶπε τέλος, κλείων τὸ κιβώτιον, κοιμήθητε, πιστοὶ φίλοι, μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀπελευθερώσεως, καθ' ἣν θέλω σὰς ἐξυπνίσει.

(Ἐπιταφίαι)

ΕΛΙΖΑ Σ. ΣΟΥΤΟΡ.

Ἐν Ἀμερικῇ ἐγένετο νέα ἐφαρμογὴ τοῦ τηλεφώνου. Ἐν Mansfield τῆς πολιτείας Ohio ἐτέθη τηλεφώνον ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐκκλησίας, τὸ ὅποιον προῶρισται νὰ φέρῃ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας τὸν ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ἱερέως μέχρι τῶν ὠτων ἐκείνων, ὅσους ἡ νόσος ἢ τὸ γῆρας ἀναγκάζουσι νὰ μένωσιν οἴκοι!

ΒΑΡΩΝ ΤΑΪΛΟΡ

Κατ' αὐτὰς ἀπεβίωσεν ἐν Παρισίοις ἀνὴρ δημοτικώτατος ὁ βαρὼν Ταΐυλορ γεννηθεὶς τῷ 1789 ἐκ πατρὸς ἀγγλοῦ καὶ μητρὸς γαλλίδας. Πρὶν ἢ ὁ ἀνὴρ οὗτος ἀναφανῆ, κοινοτάτη ἦτο ἐν Γαλλίᾳ ἡ ἐξῆς παρωδία τοῦ στίχου τοῦ Ῥακίνα, καὶ ἐλέγετο ἀστεῖως περὶ τοῦ Θεοῦ ὅτι

Τρόφην παρέχει ἄφθονον εἰς τὰσθενη στρούβια
καὶ παύ' ἡ ἀγαθότης του ἐν τῇ φιλολογίᾳ.

Ἐπεξετείνετο δὲ τὸ παράπονον τοῦτο πλὴν τῆς ὁμοιοκαταληξίας τοῦ δευτέρου στίχου καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην τέχνην καὶ πνευματικὴν ἐργασίαν. Ἐλέγετο καὶ ἐπανελαμβάνετο καθ' ἐκάστην ὅτι μοιραία σύντροφος τῆς μεγαλοφυΐας εἶνε ἡ πενία, καὶ ὅτι οἱ συγγραφεῖς καὶ οἱ καλλιτέχναι εἶνε ἀπόκληροι τῆς Θεῖας Προνοίας, ἧτις ναὶ μὲν ἐχορήγησεν αὐτοῖς τὴν δόξαν, ἀλλ' ἠρνήθη αὐτοῖς τὸν πλοῦτον. Καὶ ἐμνημόνεον συχνοτάτων παραδειγμάτων καὶ διηγοῦντο θλιβερωτάτας ἱστορίας τοσοῦτων ποιητῶν, ζωγράφων, μουσικῶν, ἠθοποιῶν ἐπὶ τῆς ψάθης ἀποθανόντων, ἀφ' οὗ ἐζήσαν βίον ἀθλιώτατον. Ἄσμα τι πολὺν χρόνον περιεαδόμενον ἀνεκλήρυττε διὰ μυθολογικῆς ἐκφράσεως ὅτι :

Τοῦ Πηγᾶσου τὰ πτερὰ

ἔπασαν, ὦ, συμφορά...

καὶ τῶν ποιητῶν τὸ ἄρμα μαῦρον ἔγινε φορεῖον
φέρων τοὺς μεγάλους ἄνδρας, ψεῦ, εἰς τὸ Νοσοκομεῖον!

Ἄλλ' ὁ βαρὼν Ταΐυλορ ἀνέλαθε νάποδειξῆ ὅτι ἄδικα ἦσαν τὰ ἐναντίον τῆς Θεῖας Προνοίας παράποννα καὶ αἱ μεμψιμοιρίαι, καὶ ὅτι οἱ μεγάλοι ἄνδρες μᾶλλον ἔπαιον, ἐὰν ἐνίοτε ἔζων ταλαιπωρούμενοι καὶ ἀπέθνησκον ἐν τῷ νοσοκομείῳ, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν αὐτῇ αὐτῇ ἡ Θεῖα Πρόνοια ἐρατὴ καὶ ψιλαφητὴ ἤλθεν ὑποδεικνύουσα αὐτοῖς τὸν τρόπον τῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεως αὐτῶν καὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ μέλλοντός των.

Τῷ 1840 ὁ βαρὼν Ταΐυλορ ἐνεκαίνισε τὸ ἔργον τοῦ ἰδρύων τὸν Σύλλογον τῶν ἠθοποιῶν, ἀπαιτῶν παρ' αὐτῶν μηνιαίαν εἰσφορὰν λεπτὰ πενήτηκοντα.

Ἀκούετε; πενήτηκοντα λεπτὰ, μνηδαμινὸν ποσοῦν παραβαλλόμενον πρὸς τὸν μηνιαῖον αὐτῶν μισθόν. Ὡστε ἐν διαστήματι τεσσαράκοντα ἐτῶν ὁ Σύλλογος οὗτος ἔχει νῦν πρόσσοδον διαρκῆ ἑκατὸν δύο χιλιάδων φράγκων, ἔχουσαν κεφάλαιον δύο ἑκατομμυρίων. Ἡ δὲ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἐτησίαι εἰσφορὰ συμποσοῦται εἰς πενήτηκοντα χιλιάδας φράγκων, διατιθεμένη εἰς συντάξεις δι' ὧν ζῶσι πλῆθος δυσμοίρων ἀνθρώπων. Εἶνε πλούσιος ὁ Σύλλογος οὗτος, εὐδαιμονεῖ, καὶ δύναται νὰ ἀναχαιτίσῃ οἶαν δῆποτε τῆς τύχης ἐπῆρσιαν.

Κατὰ μικρὸν συνέστησαν καὶ ἕτεροι Σύλλογοι ὁ τῶν μουσικῶν, ὁ τῶν ζωγράφων, γλυπτῶν, ἀρχιτεκτόνων, χαρακτῶν, σχεδιαστῶν, ὁ τῶν

ἐφευρετῶν, βιομηχάνων, ὁ τῶν μελῶν τῆς ἐκπαίδευσως. Ταυτοχρόνως δὲ ὁ Ταίυλορ ἐμερίμνησε περὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ Συλλόγου τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ Συλλόγου τῶν δραματικῶν συγγραφέων, οὓς ἄλλοι μὲν εἶχον ἰδρύσει, αὐτὸς δὲ διαρκῶς ἐστερέωσε.

Εἰξεύρετε δὲ ὁποῖαν τινὰ περιουσίαν ἔχουσι νῦν οἱ διάφοροι οὗτοι σύλλογοι; ἔχουσι 274 χιλιάδας φραγ. διαρκῆ πρόσοδον καὶ κεφάλαιον 7,500,000 φρ.

Εἰξεύρετε δὲ πόσα διανεμήθησαν εἰς συντάξεις καὶ λοιπὰς βοηθείας ἀπόρων καὶ δυστυχῶν; Ἐκατομμύρια τέσσαρα φράγκων.

Ἴδου ὁ ἀνὴρ καὶ ἴδου τὸ ἔργον αὐτοῦ!

Ἄσαστε ὁ βαρὼν συνήθως ἐξεγείρετο τοῦ ὕπνου λίαν ὀψέ. Ἀνεγίνωσκε δὲ πρὶν ἢ ἔτι καταβῆ τῆς κλίνης τὰς ἐπιστολάς του, τὰς ἐφημερίδας, τὰ νεωστὶ ἐκδεδωμένα βιβλία. Πρωτῶν δὲ τινά περὶ τὴν δεκάτην ὥραν τῷ 1867 εἰσελθὼν ὁ ὑπρέτης τῷ εἶπε.

«Κύριε, ξένος τις θέλει νὰ σας ἴδῃ.—Εἰπέ τῷ ὅτι δὲν εἶμ' ἐδῶ.—Ἄλλ' αὐτὸς εἰξεύρει ὅτι εἴσθε ἐδῶ, καὶ ἐπιμένει.—Τοῦλάχιστον ἐρώτησέ τον πῶς ὀνομάζεται.

Μετ' οὐ πολὺ ἐπανελθὼν ὁ ὑπρέτης λέγει·

—Κύριε, εἶνε ὁ κόμης Βίσμαρκ.

Εὐνόητος ὁ θαυμασμός καὶ ἡ ἀμνηστία τοῦ δυσμοίρου βαρῶνος, ὅστις ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ καταβαίνει τῆς κλίνης, ἐνδύεται καὶ σπεύδει εἰς τὴν αἴθουσάν του, εὐτελὲς δωμάτιον κείμενον ἐν τῷ τετάρτῳ ὀρόφῳ, ὑπεράνω τοῦ γραφείου τῶν πέντε αὐτοῦ Συλλόγων.

Ἄσαστε ἦτο ὁ Βίσμαρκ.

«Κύριε κόμη, πόθεν ἢ τοιαύτη τιμὴ; . . .

—Ἐρχομαι νὰ σας συγχαρῶ καὶ νὰ σας εὐχαριστήσω.

—Καὶ διατί;

—Διότι ἐν τῇ πρὸς τοὺς καλλιτέχναις ἀγαθότητί σας ἐπροστατεύσατε ἐπὶ εἰκοσιν ὄλα ἔτη τοὺς συμπολίτας μου ζωγράφους, οἵτινες ὑπὸ τῆς πενίας δὲν ἠδύναντο νὰ ζήσωσιν ἐν Παρισίοις. Ἐχορηγεῖτε εἰς αὐτοὺς χρήματα καὶ ἡγοράζετε τὰς εἰκόνας των. Ἐπειτα δὲ καὶ τὸ ὄνομά σας εἶνε γνωστὸν τοῖς πᾶσι διὰ τοῦτο καὶ ἐνόμισα καθήκον μου πρὶν ἢ ἀπέλθω ἐκ Παρισίων νὰ σας ἐπισκεφθῶ . . .»

Κρεῖττων οἶου δῆποτε πανηγυρικοῦ καὶ εὐγλωττοτέρου εἶνε ἡ παράθεσις ἀριθμῶν τινων, παριστῶντων τὰ τοῖς πᾶσι γνωστὰ καὶ ἐν βιβλίοις καταγεγραμμένα ποσά, ἅτινα αὐτὸς εἶχε καταθέσει, οὐδέλωσ ὑπολογιζομένων τῶν ἀμετρήτων χρυσῶν νομισμάτων ἅτινα εἶχε προσφέρει ἰδιαιτέρως, καὶ ὧν οὐδὲν ἔγνος ἀπέμεινεν ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τῆς γενναιοῦτος καὶ τῆς φιλανθρωπίας τοῦ ἀνδρός.

Ἴδου λοιπὸν τί κατέθεσεν ἐξ ἰδίων ἐν ταῖς ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθεῖσι Συλλόγοις.

Εἰς μὲν τὸν Σύλλογον τῶν ἠθοποιῶν . . .	φρ. 7,318
Εἰς τὸν τῶν μουσικῶν . . .	» 4,405
» » » καλλιτεχνῶν, ζωγράφων κλπ. . .	» 5,918
» » » ἐφευρετῶν καὶ βιομηχάνων . . .	» 6,140
» » » μελῶν τῆς ἐκπαίδευσως . . .	» 3,324

τούτεστι . . . φρ. 27,105

Ἡ δὲ σημερινὴ κατάστασις ἐκάστου τῶν Συλλόγων τούτων ἔχει ὡς ἑξῆς.

Ἄσαστε τῶν ἠθοποιῶν . . .	ἔχει φρ. 91,300
» » καλλιτεχνῶν . . .	» » 48,000
» » ἐφευρετῶν κλπ. . .	» » 9,465
» » μελῶν τῆς ἐκπαίδευσως . . .	» » 5,590

τούτεστι . . . φρ. 123,055

Ἄσαστε ὁ βαρὼν Ταίυλορ παρέδωκεν εἰς τὸν Σύλλογον τῶν λογίων 110,000 φρ. ἐξ' ὧν εἰσπράττεται πρόσοδος 20,556, εἰς δὲ τὸν τῶν δραματικῶν συγγραφέων 23,000 ἐκπροσωπούντων πρόσοδον 1150 φρ. Τὸ δὲ κεφάλαιον πασῶν τούτων τῶν προσόδων εἶνε 5,966.280 φρ. Ἐὰν δὲ εἰς τὰ ποσὰ ταῦτα προσθέσωμεν 3,250,000 φρ. διανεμηθέντων ὑπὸ πάντων τῶν συλλόγων τούτων εἰς βοηθείας καὶ συντάξεις, ἔχομεν τὸ οὐκ εὐκαταφρόνητον ποσὸν τῶν 9,216,280 φρ. ἅτινα ἐν τεσσαράκοντα ἔτεσι συνήγαγεν ἡ ἀκατάβλητος δραστηριότης ἐνὸς καὶ μόνου ἀνθρώπου.

*Φ.

Ο ΓΑΜΟΣ

[Ἐκ τῶν τῶν Σμάιλς].

Ἐὰν ὁ Θεὸς ἤθελε νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἀνδρὰ τὴν γυναῖκα ὡς κύριον, θὰ ἐλάμβανεν αὐτὴν ἐκ τῆς κεφαλῆς, ἐὰν ἤθελε νὰ καταστήσῃ δούλην του, ἤθελε παραλάβει ἐκ τῶν ποδῶν, ἀλλὰ θέλων νὰ καταστήσῃ σύντροφον, ἐπλασεν αὐτὴν ἐκ τῶν πλευρῶν του.

Ἄγ. Αὐγουστίνος.

Ἄσαστε ὁ χαρακτήρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν ἰσχυρῶς συνδέεται καθ' ὅλας τὰς περιόδους τοῦ βίου διὰ τῆς ἀμοιβαίας αὐτῶν κοινωνίας. Ἄσαστε προηγουμένως περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῆς μητρὸς ἐπὶ τῆς μορφώσεως τοῦ χαρακτῆρος τῶν παιδῶν. Ἡ μήτηρ διαπλάττει τὴν ἡθικὴν ἀτμοσφαῖραν, ἐν ἣ τὰ τέκνα βιοῦσι καὶ δι' ἧς τρέφεται ὁ νοῦς αὐτῶν καὶ ἡ καρδιά, ὅπως τρέφεται διὰ τῆς φυσικῆς ἀτμοσφαῖρας, ἢ ἀναπνεύσει, τὸ σῶμα αὐτῶν. Ἡ γυνὴ οὐ μόνον κατὰ πρόνοιαν ὠρίσθη νὰ παρέχῃ τὴν τροφικωτέραν ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα εἰς τὰ νεογνά, καθισταμένη ἡ πρώτη ἐπιμελήτρια τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἀλλ' ἐτέθη ὡσαύτως ὀδηγὸς καὶ σύμβουλος τῆς νεότητος, θεματοφύλαξ τῶν μυστικῶν καὶ σύντροφος τοῦ τελείου ἀνδρός, ὑπὸ τὰς διαφόρους ιδιότητες τῆς μητρὸς, τῆς ἀδελφῆς, τῆς μηστῆς καὶ τῆς συζύγου. Τέλος ἡ γυνὴ ἐπιδρᾷ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, πρὸς τὸ καλὸν ἢ τὸ κακόν, ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἀνδρός. Τὰ ἔργα καὶ τὰ ἀμοιβαία καθήκοντα τῶν ἀν-